

Učiteljici.¹

Ob šolskem sklepu.

Hvala za nauke zlate,
v naša srca razsejane,
in za vednosti bogate,
vse v korist nam darovane!

Hvala za modrost visoko,
nas učečo, kaj je zgledno,
hvala Vam za mehko roko,
ki nas je gladila vedno!

Hvala Vam za ure krasne,
ko smo kot brezgibne bile,
zrle le v oči Vam jasne
in besede Vaše pile!

Hvala Vam za opomine
in svarila, hvala, hvala! —
Semena so, ki v višine
krepke bodo brsti gnala. —

Šopki naših čuvstev priče,
ovené, zamre cvetica —
a hvaležnost vedno kliče
Vas, gospa učiteljica.

Dokler duhu truplo služi,
vsaka nas se Vas spominja,
če od Vas nas hip razdruži,
vselej žalost nas prešinja.

Naj tekó počitnic dnovi
kakor v zlatem Vam obroči,
ki ga Višnji blagoslovi,
nad zvezdami carujoči!

Za god.

Prišle smo pred leti k Vam,
male nebogljenske,
tajnostne uganke nam
bile so pismenke.

Leta dala so nam rast
sama kar po sebi,
vendar znanja nam v oblast
sama dala ne bi.

Ali nas je čuvala
predobrotna roka,
ki plevel je ruvala
iz srca otroka,

ki je v srca vsajala
stebila plemenita,
da čez čase vstajala
bodo ponosita.

In če kdaj bo zelen list
krasno kril cvetenje
in če domu kdaj v korist
naše bo trudenje,

če življenja našega
lok se pne veselo —
o, gospa, bodočnost ta
usa je Vaše delo.

*

Naj molčimo li nocoj?
Nehvaležne nismo!
V prsih želj gori nebroj,
naj bo vsaka pismo,

ki gre do nebeških vrat:
Oče dobrotljivi,
glej, dar dala nam je zlat,
Ti jo v sreči živi!

Nemo.

¹ Gospé Josipini K—ovi z ljubljanske šentjakobske šole. Deklamovala v imenu njenih učenk Danica K—ova leta 1908, oziroma 1910.

